

Kerstboef

Het is Thor's eerste kerst met de familie Peeters. Laat in de avond op kerstavond liggen de tienjarige Thomas, de zevenjarige Eva en mama en papa Peeters allemaal in bed.

Thor, hun grote bouvier, ligt bij de voordeur te woelen en te draaien in zijn hondenmand. De lichtjes in de kerstboom zijn uit en het vuur in de open haard is uitgebrand. Maar Thor is klaarwakker.

Thor ligt angstig na te denken over wat Eva hem had verteld, er zal vanavond iemand genaamd de kerstman het huis bezoeken terwijl iedereen slaapt. Eva had haar hond gevraagd om niet naar de kerstman te blaffen omdat ze niet wilde dat Thor de kerstman zou afschrikken.

Ze had hem verteld wat hij kon verwachten, dus Thor was erop voorbereid dat een vrolijke oude man met een witte baard en een rood pak ergens na middernacht door de schoorsteen zou komen slingeren.

Hoe laat is het nu? vraagt Thor zich af. En wanneer komt de kerstman hier? Thor weet één ding zeker, dat hij morgen moe zal zijn na alle slaap die hij vannacht gaat missen.

Thor probeert zich te ontspannen en aan iets anders te denken. Zijn gedachten dwalen af wanneer hij zich de vele aangename dingen herinnerde die deze december al had gebracht, een kerstparade met praalwagens, fanfares en kerstliederen; Eva's toneelstuk op school; Thomas' uitstapje naar de ijsbaan met vrienden, suikerkoekjes in de oven en feestelijke versieringen rondom het huis.

Thor had zelfs met het hele gezin een arrensletocht gemaakt, nou ja, eigenlijk meer een ritje met een paard en koets, maar mevrouw Peeters had het een sledetocht genoemd. De rit had plaatsgevonden op een boerderij op het platteland op een kille en donkere avond.

De familie had handschoenen en mutsen aangetrokken en warme chocolademelk gedronken terwijl de paarden hen door prachtige velden en bossen brachten, verlicht door rijen en rijen kleurrijke kerstverlichting. De paarden droegen rinkelende belletjes om hun nek waardoor ze net zo klonken als het rendier in Eva's favoriete kerstliedje. Thor vindt het geweldig!

Ja, december is een magische maand in de mensenwereld. Thor besluit dat hij ook net zoveel van deze feestdagen houdt als zij. hij bedenkt dat hij misschien wat moet kalmeren en gaan slapen, het is tijd om te stoppen met zich af te vragen wanneer de kerstman zou komen.

Thor kijkt uit een nabijgelegen raam. Vannacht was de lucht buiten koel en vochtig maar er lag geen sneeuw op de grond. Eerder vandaag had het geregend en hadden zich plassen op de grond verzameld. Thor weet dat dit soort weer meestal tegen de ochtend vorst met zich meebrengt en vaak veranderden plassen in zeer gladde stukken ijs. Hij zal morgenochtend voorzichtig moeten zijn als ze hem buiten zetten.

Door het raam kan Thor de rode en groene suikerkristallen zien die Thomas en Eva op de oprit hadden achtergelaten voordat ze naar bed gingen. De kinderen hadden een vreemd mengsel gemaakt van ongekoekte havermost, vogelzaad en gekleurde suikerkristallen en het mengsel vervolgens buiten de voordeur gestrooid. Rendiervoer noemden ze het. Het is een snack voor de rendieren van de kerstman.

De kleurrijke kristallen van suiker buiten glinsterden onder de slierten kerstverlichting die het huis omringden. Thor weet niet zeker of rendieren vogelzaad zullen eten maar hij zou het morgenvroeg graag oplikken als ze dat niet deden.

Ach, er zit nu niets anders op dan te wachten denkt hij met een zucht, een brede geeuw ontsnapte eindelijk aan zijn mond. De vermoeide hond nestelt zich in zijn zachte bed en valt al snel in een vredige slaap.

Uren later wordt Thor met een schok wakker van het geluid van voetstappen op het dak. Hij herinnerde zich Eva's wanhopige instructies omdat ze wist dat hij soms kattenkwaad kon uithalen: "Alsjeblieft, blaf alsjeblieft niet als je hem hoort, Thor! Het is echt belangrijk!" had Eva gezegd. "De kerstman wil niet dat je hem opmerkt als hij aan het werk is. Misschien wil je zelfs doen alsof je slaapt."

Dus klemt Thor gehoorzaam zijn mond dicht en houdt de blaf tegen die er meestal uitkomt als hij een geluid hoort. Maar hij moest gewoon uitzoeken wat er daarboven op het dak gebeurde. Hij moest er gewoon zeker van zijn dat het inderdaad de kerstman was. Hij kan niet doen alsof hij slaapt. Sorry Eva, dacht hij.

Stilletjes loopt hij naar zijn hondenluik aan de achterkant van het huis. Hij passeert de kerstboom, het bord met koekjes en wortels en het glas melk dat de kinderen voor de kerstman in de woonkamer hadden achtergelaten en durfde het eten niet aan te raken na Eva's waarschuwing.

Thor glipt door het hondenluik naar buiten, de ijzige nacht in. Hij zou vanaf de rand van de achtertuin een goed zicht hebben op wie er op het dak zat, als hij daar maar kon komen zonder gezien te worden. Hij wilde de kerstman niet afschrikken.

Al snel bereikte hij de rand van de tuin en draaide zich om om naar het huis van de familie Peeters te kijken. Daar stond een grote, mooie, rode slee balancerend over de punt van het dak. Het leek uit het niets te zijn verschenen. Wauw! Hij was onder de indruk. Nu, dat is wat je een slee noemt dacht hij nog. Maar er was niemand daarboven, geen vrolijke oude man in een rood pak, zelfs niet één rendier, alleen de rode slee.

Maar dit moest betekenen dat de kerstman er was! Dus, waar is hij? En waar zijn de rendieren?

Thor dacht dat hij misschien een beter uitzicht kon krijgen vanaf de andere kant op straat, dus sloop hij stilletjes terug over het vochtige gazon en naar de oprit. Misschien neem ik wel een likje van dat rendiervoer als ik daar ben dacht hij. Zoals de meeste honden had Thor altijd trek in een snack.

Opnieuw stond hem een verrassing te wachten. Niet alleen waren er geen rendieren aan de andere kant van het huis, maar het rendiervoer op de oprit was allemaal weg! Geen enkel rood of groen suikerkristal bleef over om te schitteren in de nacht. De rendieren moeten het al hebben opgegeten! Maar hoe hadden ze het zo snel gegeten zonder opgemerkt te worden? En waar zijn ze nu?

Hij liep in de donkere nacht de straat op en snuffelde rond, zorgvuldig op zoek naar sporen van de rendieren. Ze hadden toch niet ver kunnen komen? Hoewel, Eva zei dat ze kunnen vliegen, toch?

Op dat moment hoorde Thor een luid gebonk op het dak gevolgd door wat rinkelende bellen, zoals het geluid dat de paarden hadden gemaakt tijdens de huifkartocht. Hij hoorde een dier hinniken en met zijn hoef stampen. Hij meende de toppen van het gewei aan de andere kant van het dak te zien bewegen.

Ah ha!

Hij wilde zijn kans niet missen om die rendieren te zien! Hij begon te rennen en liep over de oprit naar de achtertuin. Maar hij had niet goed gekeken waar hij heen ging en het was donker buiten! Zijn poten raakten een lange, brede, bevroren plas op de stoep.

Slip! Floep! Boenk!

Thor zeilde over het ijs, glijdend en glijdend totdat hij met de volle kracht van zijn lichaam op het koude, harde trottoir aan de andere kant van de bevroren plas sloeg.

Au! Dat deed pijn, dacht hij, languit op de grond liggend om zijn pijnlijke benen te laten rusten. Dat had ik moeten zien aankomen. Maar misschien is er nog tijd om de kerstman en zijn rendieren te zien als hij zich haastte. Ik kan echter maar beter voorzichtiger zijn. Thor krabbelde overeind.

In de achtertuin was alles weer stil, geen rendier te bekennen. Hij keek naar het dak. De slee was weg! Hoe was die zo snel verdwenen dacht hij. De slee was er een paar ogenblikken geleden nog! Thor zuchtte zwaar.

Verslagen liet hij zijn hoofd zakken en schuifde langzaam terug naar zijn hondendeur. Thor was snel, sterk en slim. Hij is meestal erg goed in het opsnuffelen en vinden van wat hij zoekt. Dus hoe zijn de kerstman en die rendieren erin geslaagd om ongezien langs hem te komen?

Hij glipte het huis binnen om terug te keren naar zijn hondenmand, nadenkend over de vraag, zijn staart hangend van teleurstelling. Ach, misschien volgend jaar, dacht hij bedroefd.

Maar toen hij de woonkamer binnenkwam stopte hij en hapte naar adem. Kleurrijke cadeautjes omringden nu de kerstboom van de familie en ze lagen hoog opgestapeld! Grote en kleine, sommige gewikkeld in patroonpapier met glimmende linten, sommige helemaal niet verpakt!

Het glas melk is leeg en de koekjes en wortelen zijn op! Er blijven alleen kruimels over.

De kerstman moet hier zijn geweest, in het huis! Hij moet al deze geschenken hebben afgeleverd en door de schoorsteen terug naar buiten zijn gegaan, precies zoals Eva zei dat hij zou doen, in slechts een paar minuten, woow!

Magie! Het moet kerstmagie zijn, denkt Thor. Zo doet hij dat! Daarom heb ik die rendieren nooit echt gezien!

En oh, oh, oh, Thomas en Eva zullen blij zijn als ze dit 's ochtends zien! Thor staat lange tijd naar het buitengewone schouwspel te staren. Hij krijgt er maar niet genoeg van.

Uiteindelijk zucht hij en loopt naar zijn hondenmand. Terwijl hij zich installeerde, glimlachte hij een hondenglimlach van tevredenheid. Volgend jaar weet ik wat ik moet doen.

Vrolijk kerstfeest van Thor de Boef!

